

ГРИБ-ЧАША

Написав Маркіян ЛЕХМАН.

П'ятниця, 02 вересня 2016, 23:15 -

(Осінній етюд)

Вересень. Ліс пахне грибами. У вихідні від шкільних занять, спозаранку відправляюся на “тихе полювання”. Назустріч дехто повертається з лісу вже з повним кошиком грибів.

- Поспішай-поспішай! - жартує до мене старший дядечко. - А то всі гриби без тебе визбирають...

Навпаки, йду повільно, насолоджуюся красою осіннього лісу, густим туманом. У кошику — кілька рижиків, сиріжок, пощастило знайти й маслюка.

Біля старої сосни мою увагу привернула сиріжка неймовірної краси —

ГРИБ-ЧАША

Написав Маркіян ЛЕХМАН.

П'ятниця, 02 вересня 2016, 23:15 -

сизувато-фіолетова, величенька, шапка, як дві згорнуті долоні, на високій ніжці, справжня лісова чаша. Так і є. Шапка наповнена дощовою водою, по якій, мов чивник, плаває жовтий листочок. До ніжки гриба прилип равлик. Це вказує, що гриб здоровий, їстівний.

Дотепер не можу збагнути, чому сироїжку назвали сироїжкою. Невже її можна їсти сирію?.. Кого не запитував — ніхто путньої відповіді не дав. Може, ви знаєте?.. Привідкрийте таємницю...

Я не став зрізати чашу, шукав гриби поруч і все позирав на сироїжку. Раптом прилітело три горобчики. Цієї пори у лісі їх рідко коли побачиш, вони мігрують ближче до людських поселень. Ввічливо, по черзі, без суперечок, зайвого гамору, “штовханіни” кожен з них напився з чаші-сироїжки дощової водички. Здавалося б, нічого дивного, захоплюючого тут нема. “Буденна лісова зустріч”. Але якось радісно, весело стало на душі. Добре, що не зрізав та не поклав у кошик лісову чашу.

Маркіян ЛЕХМАН.

Учень 10 -А класу Червноградського НВК СШ-колегіум №3, слухач МАЛіЖу